

ЛЕКЦИЯ 10

ВЕЛИЧИНИ И ТИПОВЕ ДАННИ

- **Понятието величина в ЕПВР**
- **Видове величини**
- **Понятието тип данни в ЕПВР**
- **Основни типове данни в ЕПВР**
- **Понятие за структура от данни**
- **Създаване на нови типове данни**

ПРОГ_10

1/60

ПОНЯТИЕТО ВЕЛИЧИНА

Определение: Величините са основно средство за изразяване на стойностите, с които се оперира в алгоритмите.

Характеристики на всяка величина са:

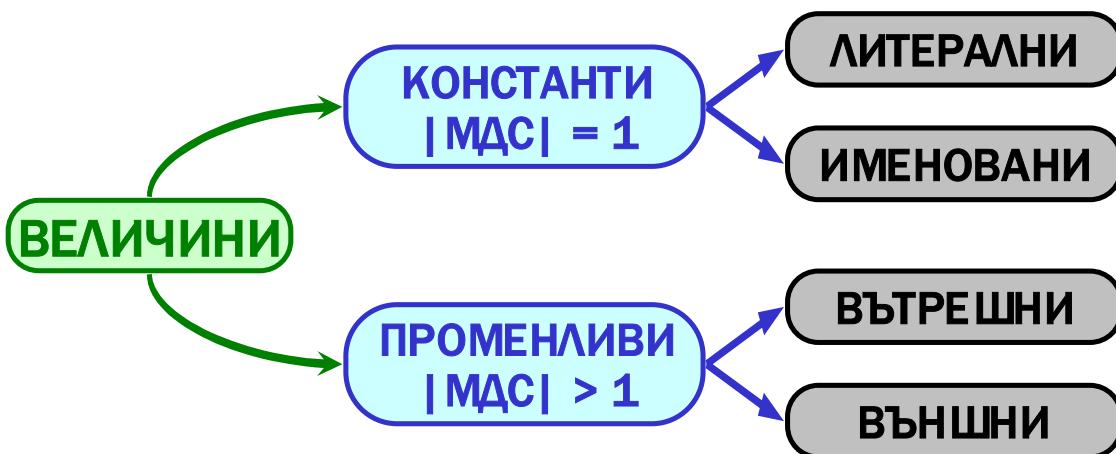
- **име** (за да ги различаваме);
- **множество от допустими стойности** (**каквото** дадена величина **може** изобщо **да получи**);
- **текуща стойност** (**във** всеки определен **момент** от времето).

ПРОГ_10

2/60

ВИДОВЕ ВЕЛИЧИННИ

Величините се различават по размера на своето множество от допустими стойности и по начина за определяне на тяхната текуща стойност.

КОНСТАНТИ

- ❶ Тяхното множество от допустими стойности се състои от един единствен елемент, който винаги е и тяхна текуща стойност.
- ❷ Имената наliteralните константи и тяхната единствена стойност се определят от правилата на езика.
- ❸ Имената на именованите константи се избират от програмиста, който чрез възможностите на съответния език посочва и тяхната единствена стойност.

ЗАБЕЛЕЖКИ

- ❶ Обичайни лiteralни константи: **1, 9, -0.1, 1E-1, 'а', "текст", true** и др.
- ❷ Числата обикновено се записват в **10-ична ПБС**, но често е разрешено да се използват още **двоична, осмична и шестнайсетична ПБС**.
- ❸ Името на именованата константа е **идентификатор**, който се свързва с **literalна или определена по-рано именована константа**.

ПРИМЕР: ИМЕНОВАНИ КОНСТАНТИ

Паскал: в раздела за **константи CONST** чрез записи от следния вид
<име> = <стойност> ;

Си: такива константи **не са разрешени**, но макроапаратът (част от езика) **осигурява аналогична възможност**.

Вижуъл Бейсик: в отделни редове
[Public | Private] Const <име>
[As <тип>] = <израз>

ПОЛЗАТА ОТ ИМЕНОВАНИ КОНСТАНТИ

Задачата: Аграрен предприемач ви поръчва да създадете програма за обслужване на неговото стопанството с **до пет крави и до пет кокошки**.

Анализът: Очевидно е, че **максималният брой** на кравите и кокошките **не може да се променя**.

Глупавото решение: Да използвате за своите цели **литералните константи 5**, където ви потрябват.

Защо е глупаво? Кое **5 какво е крави или кокошки?**

Умното решение: Две именовани константи – **Макс_Кокошки = 5** и **Макс_Крави = 5**.

Защо е умно? Утре **ще смените само два реда,** но **ще поискате много ГОЛЯМА благодарност.**

прог_10

7/60

ВЪНШНИ ПРОМЕНЛИВИ

- ❶ Тяхната **текуща стойност не се определя от създадената програма.**
- ❷ **Техните имена са определени в самия език и не могат да се използват за друго.**
- ❸ **В създадената програма можем да използваме, но не можем да променяме техните текущи стойности.**
- ❹ **Примери:**

INPUT в СНОБОЛ;

RND (от random = случаен) в много езици;

DATE и TIME в някои езици.

прог_10

8/60

ВЪТРЕШНИ ПРОМЕНЛИВИ

- ❶ Тяхното **множество от допустими стойности** се състои от **поне два** елемента.
- ❷ Имената им **са идентификатори**, които се **избират от програмиста**, доколкото му стига **акълът**.
- ❸ За тях **освен избраното от него име** програмистът **трябва да посочи и множеството от допустими стойности**.

ПРОМЕНЛИВИ (прод.)

- ❹ За да бъде **етап ❸ по-прост** в ЕПВР **съществува понятието тип данни**.
- ❺ Тяхната **текуща стойност** е **изцяло под контрола на** (**определя се от**) **създадената програма**.
- ❻ За такива променливи в езика често се определят **две важни понятия**:
 - ⇒ **видимост** на имената (**област на действие**);
 - ⇒ **време за живот** на променливата.

ПОНЯТИЕ ЗА ТИП ДАННИ

Просто определение: Посочва множеството от допустими стойности за дадена величина.

Пълно определение: Освен МДС един тип данни определя още и:

- ⌚ операциите вътре в типа;
- ⌚ операциите вън от типа;
- ⌚ релациите над такива данни;
- ⌚ правилата за запис на лiteralните константи (= МДС за типа).

ЗАБЕЛЕЖКИ

① В повечето езици **типовете данни са подобни** (дори еднакви), защото се определят **от прагматични съображения**:

- ⇒ Какви данни разпознават **компютрите**?
- ⇒ Кои данни са **удобни за алгоритмите**?

② Въщност **под тип данни** можем да разбираме и **начина**, по който ще бъдат **интерпретирани поредиците от 0 и 1**, които в **компютрите** в действителност се явяват **стойности на величините** от даден тип.

ЗАБЕЛЕЖКИ (прод.)

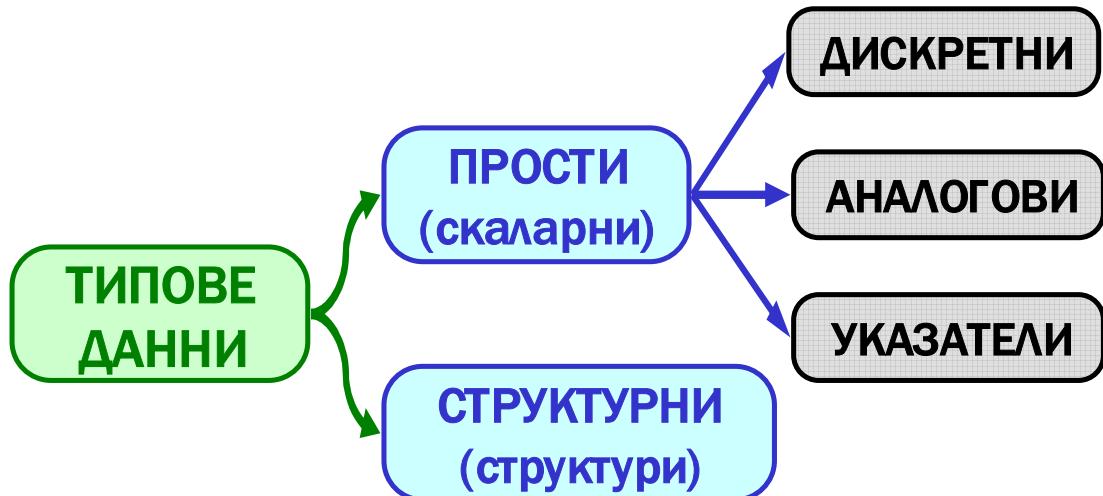
- ③ Съществуват и **безтипови езици**, при които понятието **тип данни** липсва (APL).
- ④ Много ЦП могат да обработват по един и същи начин различни по своята дължина **поредици от битове**.
- ⑤ За да отразят това някои ЕП предлагат **съвместими типове данни**, при които **МДС на единия тип е подмножество** на МДС на другия, а **операциите и релациите са еднакви**.

СЪВМЕСТИМИ ТИПОВЕ

- ① Типът с **по-малък брой допустими стойности** обикновено се нарича **подтип** на другия (който често се нарича **надтип**).
- ② **Литералните константи на един подтип са законни и за неговия надтип**, което може да породи **двуスマислие**.
- ③ За да се избегне такова **двуスマислие** в езиците със съвместими типове **общите литературни константи** могат да се пишат **по два начина: двусмислено** и като **стойности за по-общия тип – 1 и 1L**.

КЛАСИФИКАЦИЯ НА ТИПОВЕТЕ ДАННИ

Никлаус Вирт – създателят на **Паскал**, предлага **следната класификация**:

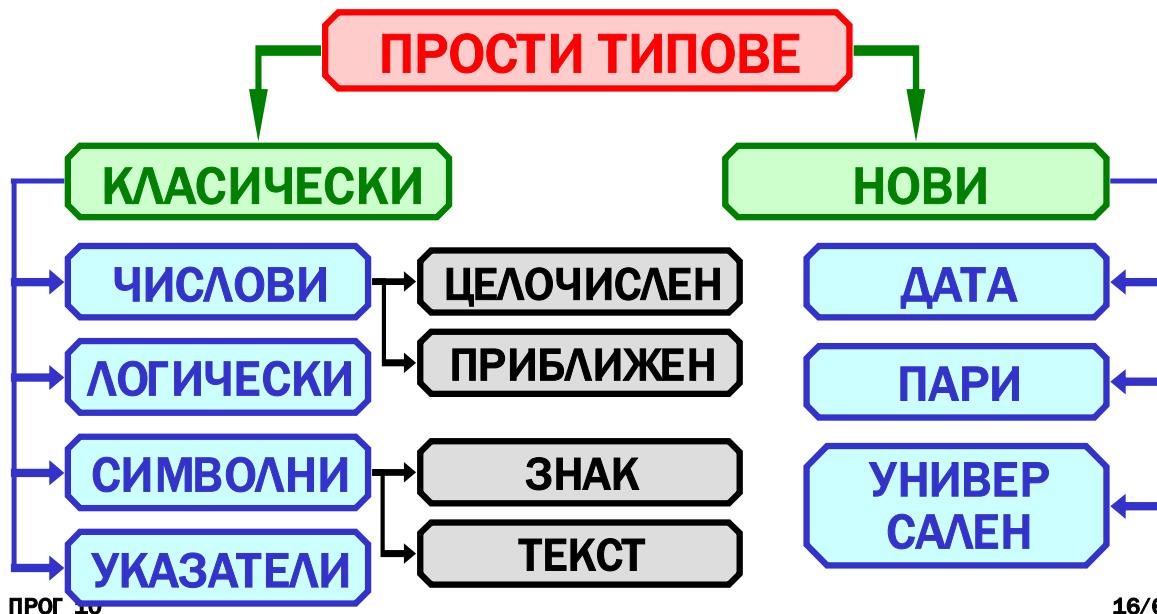

ПРОГ_10

15/60

ДРУГА КЛАСИФИКАЦИЯ

Друга – **компютърно-ориентирана, класификация** на простите типове е:

ПРОГ_10

16/60

ЦЕЛОЧИСЛЕН ТИП

- ① **Литералните константи** се пишат с цифри и основата е десет: **1, +25, -37, ...**
- ② Понякога **основата** може да бъде две, осем и шестнайсет. В тези случаи **преди или след** **числото** се записва **специален знак за новата основа**: **%**, **@**, **\$**; **B**, **O**, **H**.
- ③ **Операциите** са събиране, изваждане и др. и се извършват **точно!** **Литералните константи също** се представят **точно!**
- ④ **Релациите** са на **пълната наредба**.
- ⑤ **Всяка допустима стойност** има **точно определени стойности** **преди и след** себе си.
- ⑥ **Точно определени** са още **най-малката и най-голямата допустими стойности**.

прог_10

17/60

ПРИМЕР: ИМЕНА НА ЦЕЛОЧИСЛЕНИ ТИПОВЕ

Паскал: единствен тип **INTEGER**.

Си: множество съвместими типове **char, signed char, unsigned char, short [int], unsigned short [int], int, unsigned [int], long и unsigned long**.

ВБ: три съвместими типа **Byte, Integer и Long**.

прог_10

18/60

ПРИБЛИЖЕН ЧИСЛОВ ТИП

- ① **Неправилно** се нарича **реален тип**.
- ② **Литералните константи** се пишат само в десетична БС с цифри, **знак за дробна част** (.) и **знак за основа десет** (e, d, E, D) **по два** **начина**: **-1.1, .2** (= 0,2), **3.** (= 3,0 и ≠ 3); и **-5.6e+2** (= $-5,6 \times 10^2 = -560$).
- ③ **Операциите** са събиране, изваждане и др. и се извършват **приближено** (т. е. **неточно**)! **Литералните** константи **също** се представят **приближено!**
- ④ **Релацията** са на **пълната наредба**.
- ⑤ **Не е ясно** нито **коя** стойност **е точно** преди и след дадена **допустима**, нито **кои са** **най-малката** и **най-голямата стойности**.

прог_10

19/60

ЗАБЕЛЕЖКИ

- ① Този тип е продиктуван от **необходимостта при** извършване на **математически изчисления** **едновременно** да се представят **много големи**, а също **и много малки** по своята абсолютна стойност числа: $\operatorname{ctg} x \rightarrow \infty$ при $x \rightarrow 0$.
- ② **Важни характеристики** на типа са **броят** на **верните цифри** (**точност**) и **диапазонът** на представяните числа (обхват на **порядъка**).
- ③ ЦП разпознават и могат да оперират с числа **с плаваща запетая**, представяни като **мантиса** и **порядък** (**степен на 2** или **16**, а **не на 10**).
- ④ Поради **неточността на изчисленията** няма **смисъл** **стойностите** на две величини от типа да бъдат сравнявани за равенство. **По-правилно** е да приемем, че **$a=b$** когато **$|a-b| < \varepsilon$** .

прог_10

20/60

ПРИМЕР: ИМЕНА НА ПРИБЛИЖЕНИ ТИПОВЕ

Паскал: единствен тип **REAL**.

Си: **три** съвместими типа **float**, **double** и **long double**.

ВБ: **два** съвместими типа **Single** и **Double**.

При съвместимите типове в **Си** и **ВБ** **увеличеният** брой верни цифри се съпътства **с разширяване на диапазона** от представяни числа.

ЛОГИЧЕСКИ ТИП

- ① **Необходим** е за оценки по време на изпълнението на програмата.
- ② **Литералните константи** са само **две**: **true** (**ИСТИНА**) и **false** (**ЛЪЖА**).
- ③ **Операциите** са отрицание (**НЕ**), конюнкция (**И**), дизюнкция (**ИЛИ**) и др.
- ④ **Основен генератор** на логически стойности **са сравненията, породени от релациите** на другите типове от данни.
- ⑤ В повечето езици се приема, че **двете допустими стойности са наредени като истината е пряк наследник на лъжата**, т. е. **false < true**.

ПРИМЕР: ИМЕ НА ЛОГИЧЕСКИЯ ТИП

Паскал: **BOOLEAN**.

Си: **липсва** такъв тип, но има логически операции, при които **числова стойност =0** е **лъжа**, а **всички ≠ 0** числови стойности са **истина** (**1**).

ВБ: **Boolean**, но се използват и правилата на Си (**True = -1**).

прог_10

23/60

ЗНАКОВ ТИП

- ❶ **Допустима стойност** на типа е **всеки единичен знак**, представян чрез своя **код** – цяло число, в използваната кодова таблица.
- ❷ **Литералните константи** се записват като **с апострофи** се огради **графичен знак**: '**Z**', '**я**', '**\$**', ...; **името на непечатим знак**: '**\a**', '**\n**', ... и дори **кода на произволен знак**: '**\ooo**', '**\xhh**'.
- ❸ Типът **няма операции**, но често се позволява трансформиране на **цяло число в знака** с такъв код и **знак в цялото число**, което е негов код.
- ❹ **Релациите на типа унаследяват релациите на целите числа**, явяващи се кодове на знаците.
- ❺ **При всеки знаков код** кодовете на **цифрите** (от 0 до 9) са **последователни цели числа**, а кодовете на **буквите** нарастват **по техния азбучен ред**.

прог_10

24/60

ПРИМЕР: ИМЕ НА ЗНАКОВИЯ ТИП

Паскал: **CHAR**

Си: **такъв тип липсва** – **char** е

целочислен тип и това няма защо да се скрива, **но имаliteralни константи** (те са цели числа!).

ВБ: **такъв тип липсва**, защото той може да бъде заменен от **текст (знаков низ)** **с дължина 1** знак.

прог_10

25/60

ТЕКСТОВ ТИП

- ① **Допустима стойност** на типа е **всяка редица от знакове**, поради което е известен и като **тип знаков низ**.
- ② **Литералните константи** се записват като **редицата от знакове се огради със знака за инч ("")**, неправилно наричан кавичка: "**Zя\n**".
- ③ Единствената **операция** е **конкатенация (слепване)** – **дописване на втория низ след първия**, но обикновено **езиците предлагат** като функции **редица други полезни възможности**.
- ④ **Релациите** на типа са продуктувани от **лексикографската наредба** на низове:
 - ◊ **със и без отчитане на рисунъка** ($A \neq a$, $A \equiv a$);
 - ◊ **директно по кодовете на знаците** ($\text{C} > z$, $\text{\v{I}} > z$);
 - ◊ **със замяна на букви** ($ae \equiv \text{\v{a}}$, $\text{C} \equiv \text{\v{C}}$, $\text{\v{I}} \equiv \text{\v{\v{I}}}$).

прог_10

26/60

ПРИМЕР: ИМЕ НА ТЕКСТОВИЯ ТИП

Паскал: такъв тип **липсва** и той се моделира с **массив от CHAR**.

Си: такъв тип **липсва** и той се моделира с **массив от char**.

За удобство има подобие на лiteralни константи.

ВБ: **два** текстови типа **String** и **String *** <брой>.

ПОНЯТИЕ ЗА УКАЗАТЕЛИ

При изпълнението на една програма от компютър всяка нейна величина ще трябва да бъде моделирана в неговата ОП.

При това моделиране името на величината ще се свърже с конкретен адрес от ОП, а **съдържанието** на съответната клетка в ОП ще представя **текущата стойност** на величината.

Адресите на клетките от ОП са цели числа и нищо не ни пречи да третираме **записаното в една** клетка **като адрес на друга** клетка от ОП.

Така стигаме до **идеята за величини**, чието **МДС са адресите** на клетки от ОП, в които са моделирани (**има**) величини от определен тип.

Това е и понятието **указател**, чрез който можем **косвено** да **използваме** друга величина.

ЗАБЕЛЕЖКИ

Събирането на указатели е безсмислено (какво е **сума на адреси от ОП?**), но изваждането има разумна интерпретация – брой на клетките между двата адреса и ако бъде разделен

на размера на величина от даден тип ще се получи броят на такива величини в ОП.

Добавянето на цяло число към указател също е смислено, особено когато числото се умножава по размера на величините от даден тип.

Други смислени операции са получаване на адреса на величина за да стане той стойност на указател и косвен достъп до стойност на величина чийто адрес е в (стойност на) указател.

прог_10

29/60

ЗАБЕЛЕЖКИ (прод.)

Единствената смислена явна стойност на указател е адресът, на който никога не би могло да бъде моделирана каквато и да е величина (**празен указател**).

Неумелото боравене с указатели може да доведе до **големи бели**, поради което указателите липсват в повечето езици.

Обратно, разумното им използване дава възможност за **елегантно записване на множество интересни алгоритми** (вкл. и **криминални по своята същност**).

прог_10

30/60

ТИП УКАЗАТЕЛ

- ① **Допустимите стойности не се уговорят явно** (въсъщност това са адресите от ОП).
- ② **Винаги се уговоря към какъв тип величини** сочи даден тип указател и рядко е разрешен универсален тип указател (`void *` в Си).
- ③ **Явнаliteralна константа** е само **празният** указател (`Nil`, `NULL`, `Nothing`), но понякога неявно са разрешени **някои константи** на целочисленния тип (являващи се **адреси**).
- ④ **Операциите** (когато има такива) са **изваждане на указатели** към еднакъв тип (**с делене** на размера) и **събиране на указател с цяло число** (**умножено** по размера).
- ⑤ **Релациите** са за **съвпадение на указатели** към еднакъв тип и с **празен указател** (`=` и `≠`).

прог_10

31/60

ПРИМЕР: ИМЕ НА ТИП УКАЗАТЕЛ КЪМ

Паскал: явен тип липсва, но т. нар.
динамични променливи го заместват напълно.

Си: `<тип> *`, където `<тип>` е `void` или произволен тип на езика, **включително и указател към**.

ВБ: `<клас от обекти>`, т. нар. **обектови променливи**.

прог_10

32/60

НОВИ ТИПОВЕ ДАННИ

Появяват се поради нарастващото приложение на компютрите в живота на хората, което изисква създаването на все по-разнообразни програми.

Обикновено присъстват само в новите езици за програмиране (**ВБ**, **SQL** и др.).

В повечето езици са свързани с особено тълкуване на стойностите на традиционните типове от данни и собствени лiteralни константи.

прог_10

33/60

ТИП ДАТА

Стойности на типа са календарните дати. Често датата се комбинира с времето от денонощието, макар че в някои езици има отделни типове за дати (**Date**), времена (**Time**), и комбинация от двете (**DateTimeStamp**).

Във **ВБ** типът **Date** е комбиниран и лiteralните константи представляват правилно записани дати и времена, заградени със знака **диез (#)**: **#1 януари 2002 10:23:55#**. Във **ВБ** допустими са датите от 1.I.100 до 31.XII.9999 г.

Също във **ВБ** стойностите се представят чрез приближения тип като цялата част определя броя на дните спрямо 30.XII.1899 г., а дробната част – часа от денонощието (**0 = полунощ, 1/2 = пладне**).

прог_10

34/60

ТИП ПАРИ (ВАЛУТА)

Парите са важен елемент в живота на хората. В повечето държави **паричните единици имат и подразделения**, което означава, че **паричните стойности** трябва да бъдат **дробни числа с вярно представяне и верни операции**.

Следователно, за представяне на парични стойности **не са подходящи обичайните числови типове** (**целочислен** и **приближен**).

Много езици правят **опит за разрешаване** на въпроса. В Кобол и ПЛ-1 за целта се използват двоично-кодирани десетични числа. **ВБ** има тип **Currency** – цели числа, представлящи **паричната стойност умножена по 10 000**. Така имаме **15 десетични цифри цяла част и 4 – дробна**.

прог_10

35/60

УНИВЕРСАЛЕН ТИП

ВБ предоставя **интересен универсален тип** данни, наречен **Variant**. Неговото **МДС е обединение от МДС** на всички останали типове и още **две специални стойности: Липсваща (Empty) и Неизвестна (Null)**.

Променливите от този тип могат да получат **произволна текуща стойност**, която **временно ги причислява към типа**, на който **принадлежи**.

В последните версии на **ВБ** променливите от универсален тип **могат да получат** като своя **текуща стойност** **дори структура от данни**.

Неумелото използване на универсалния тип може да породи **много грешки**. Обратно, чрез **разумното му използване** **някои интересни задачи** могат да бъдат решени твърде **леко и елегантно**.

прог_10

36/60

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ТИПА

За да използваме нова променлива в една програма трябва да определим нейните **име и тип**.

Измислянето на име е въпрос на творческо видждане. Определянето на типа може да се осъществи по два начина:

1 неявно чрез името на променливата:

- ⌚ от неговата първа буква (Фортран: I, J, K, L, M, N – целочислен, друга – приближен);
- ⌚ от специален знак след него (VB: % – Integer, & – Long, \$ – String, @ – Currency и др.).

2 явно чрез специална декларация за създаване на нова променлива **преди използването** на тази променлива.

СРАВНЯВАНЕ НА НАЧИНТЕ

1 Неявно определяне на типа:

- 😊 по-малко писане;
- 😊 разрешено е на всяко място в текста.
- 😊 правописните грешки са твърде скъпи;
- 😊 провокира недисциплинираност;
- 😊 липсва яснота за ролята на променливата.

2 Явно деклариране на типа:

- 😊 избягват се глупави правописни грешки;
- 😊 налага дисциплина и дава яснота.
- 😊 повече и по-трудно писане;
- 😊 липсата на грешки е измамна.

ПОМНЕТЕ ВЗРИВЕНАТА АМЕРИКАНСКА РАКЕТА!

Полетите на космически ракети винаги са били управлявани от компютри.

В 60-те години на ХХ век в САЩ програмите се пишат на Фортран – първият ЕПВР, в който **интервалите се игнорират!**

В програма за управление на първата ракета към Марс е допусната **правописна грешка**: една **запетая е заменена с точка**:

DO 100 I = 1,**10** – оператор за цикъл

DO100I = 1.**10** – оператор за присвояване

прог_10

39/60

ПРИМЕР: ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ТИП

Паскал: **само явно** в раздела за променливи **VAR** чрез записи от вида

<име> : <тип> ;

Си: **само явно** чрез записи от вида

[<вид памет>] <тип> <име> [=<нач. ст-т>];

ВБ: има **и двата варианта** като **неявното определяне може да бъде забранено чрез Option Explicit**

[**Dim | Public | Private**] <име>

[**As <тип>**] [, <име> [**As <тип>**] ...]

прог_10

40/60

ПОНЯТИЕ ЗА СТРУКТУРА

- ? **Може ли две величини да имат еднакви имена?**
 - ⌚ **Не, разбира се!** Как ще ги различаваме?
 - ⌚ **А полезно ли е да има еднакви имена?**
 - ⌚ Отговорът се вижда от следните задачи:
 - ① Еднаква обработка на 3 числа?
 - 3 имена, например **a, b** и **c**.
 - ② Еднаква обработка на 300 числа?
 - 300 имена, например **a001, a002, ..., a300**.
 - ③ Еднаква обработка на 30 000 числа?
 - 30 000 имена? Трудно, но **възможно**!
 - ④ Еднаква обработка на неизвестен брой?
 - Сега вече **мисията е невъзможна!**

прог_10

41/60

СТРУКТУРИ ОТ ДАННИ

Вижда се, че **е полезно няколко величини да имат еднакво име**, което да използваме когато ги разглеждаме **като единно цяло**, какъвто е и смисълът на понятието **структурата от данни**.

Разбира се, ще трябва да уточним **механизъм за идентифициране на всяка отделна величина**, явяваща се **елемент на структурата**:

- ❶ чрез **наредена лорка** цели числа, когато **смисълът на елементите е еднакъв** и следователно те са от **един и същи тип**;
- ❷ чрез **индивидуални (под) имена**, когато **смисълът на елементите е различен**, което **не е гаранция**, че и **типит им е различен**.

прог_10

42/60

МАСИВИ

Структурите с **идентификация ①** се наричат **массиви** или **променливи с индекси**.

Числото ***n*** се нарича **размерност на масива**.

Идентифициращото цяло число по *i*-тото измерение се нарича *i*-ти индекс.

Минималната и максималната стойности на *i*-тия индекс се наричат ***i*-та гранична двойка**.

Масивите изискват явно деклариране на:

- ① размерността ***n***;
- ② граничните двойки ***min_i*** и ***max_i***, $i=1, 2, \dots, n$;
- ③ еднаквия тип **на всички елементи**.

прог_10

43/60

ЗАБЕЛЕЖКИ

- ① Целите числа са със строго определено подреждане. В някои езици за по-голямо удобство като **индекс** по дадено измерение може да се използва **по-общо – произволен дискретен тип** (**знак**, **логически** и др.).
- ② **Параметрите** на един масив трябва да бъдат **обявени до неговото използване**.
- ③ За **по-бързо деклариране** в много езици **долната граница** на индексите е **фиксирала** и не се посочва: 0 (**Си**) или 1 (**Фортран**).
- ④ **Масивите** биват **статични** (**Паскал**, **Си**) и **по-рядко динамични** (**ВБ**) – доста по-удобни.

прог_10

44/60

(ЛОГИЧЕСКИ) ЗАПИСИ

Структурите с **идентификация** ② се наричат **(логически) записи** (**Паскал**), **само структури** (**Си**) или **променливи с полета**.

Записите изискват **явно деклариране** на **имената и типовете** на своите елементи. **За удобство** това може да се обяви **и отделно**.

Освен **записи**, съдържащи винаги всички свои именовани **елементи**, в **Паскал** има и **вариантни записи**, в които **част от елементите** присъстват **само когато стойността на посочен элемент отговаря на определено условие**.

ЗАЩО СТРУКТУРИТЕ ОТ ДАННИ СЕ НАРИЧАТ ТИПОВЕ ДАННИ

① **Синтаксисът** (**граматиката**) **на езика** за деклариране на множество **едноименни променливи** (**структура от данни**) **изисква характеристиките** на структурата **да бъдат записани там, където се записва типът** на простите променливи.

② **Характеристиките** **често** се изнасят **пред скоби** и именоват.

ЗАЩО СТРУКТУРИТЕ ОТ ДАННИ НЕ СА ТИП ДАННИ

① За тях липсват:

- 🔔 **литерални константи** (но **ВБ** има за масив);
- 🔔 **операции** (но в **ПЛ-1** и **ВБ** частично има);
- 🔔 **релации.**

② Кое е типът данни:

- 🔔 **масив, едномерен масив, двумерен масив?**
- 🔔 **едномерен масив с 5, с 10, с 27 елемента?**
- 🔔 **едномерен масив с 5 елемента и гранични двойки 1 и 5, 3 и 7, 0 и 4, -2 и 2, 'В' и 'F'?**

прог_10

47/60

ЗАЩО СТРУКТУРИТЕ ОТ ДАННИ СА ПОЛЕЗНИ?

① **Моделират** често срещани **житейски** **ситуации:**

- 🔔 **Масив** → важни **математически понятия** като **вектор, матрица** и др.
- 🔔 **Запис** → **характеристики на обект, ред от таблица** и т. п.

② **Могат да се вграждат** една в друга, т. е. **елементите** на една структура също **могат да бъдат структури** от данни.

прог_10

48/60

ПРИМЕР: ДЕКЛАРИРАНЕ НА МАСИВ

Паскал: <име> : ARRAY [<гр. двойка1>
[,<гр. двойка2> ...]] OF <тип ел.>;

Си: разрешени са само едномерни масиви с долна граница на индекса 0:
<тип ел.> <име> [<брой ел-ти>];
и **extern** <тип ел.> <име> [] ;

ВБ: [Dim | Public | Private]
<име> (<гр. двойки>) [As <тип>]
<гр. двойки> е [<мин.> To] <макс.>
[,<мин.> To] <макс.> ...
и Dim <име> () [As <тип>]

прог_10

49/60

ПРИМЕР: ЦИТИРАНЕ НА ЕЛЕМЕНТ НА МАСИВ

Паскал: <име> [<инд.1> [,<инд.2> ...]]

Масив ['a', -5, true]

Си: <име> [<индекс>] , но и

<име> [<индекс>] [<индекс>] ...

Масив [7] и Масив_От_Масиви[7][16]

ВБ: <име> (<инд.1> [,<инд.2> ...]) и
<име> (<инд.1>...) (<инд.2>...) , когато елемент на масив от тип Variant има за своя текуща стойност друг масив.

Масив (7, -5) и Вариант (6)(1, 3)

прог_10

50/60

ПРИМЕР: ДЕКЛАРИРАНЕ НА ЗАПИС

Паскал: <име> : RECORD <подиме1> : <тип1>;
 <подиме2> : <тип2>; ... END;

Си: struct [<Мак.>] {<тип1> <подиме1>;
 <тип2> <подиме2>; ... } <име>

ВБ: [Public | Private] Type <Макет>
 <подиме1> [(<гр. дв.>)] As <тип1>
 <подиме2> [(<гр. дв.>)] As <тип2>
 ...
 End Type – предварително описание

и Dim <име>[(<гр. дв.>)] As <Макет>

51/60

ПРИМЕР: ЦИТИРАНЕ НА ЕЛЕМЕНТ НА ЗАПИС

Паскал: <име>. <подиме>

C : RECORD Re:REAL; Im:REAL; END;
 C . Re C . Im и WITH C DO Re Im

Си: <име>. <подиме> <ук.> -> <подиме>
 struct Cmpl {float Re; float Im} C;
 struct Cmpl *CPtr;
 C . Re C . Im CPtr -> Re CPtr -> Im

ВБ: <име>. <подиме>

Type Complex < Re As Single
 Im As Single < End Type
 Dim C As Complex < C . Re C . Im

прог_10

52/60

ЗА ТИПОВЕТЕ ОТ ДАННИ

? Кой определя типовете от данни?

⌚ Авторът на езика.

? Може ли програмистът да определя и свои типове от данни?

⌚ Уви, почти не, защото трябва да се посочат:

- всички лiteralни константи (=МДС).
- разрешените операции;
- съществуващите релации.

? Какво се прави, когато типовете не стигат?

⌚ Предполага се, че комбинирането на целочисления тип, структурите и деленето на програмни части ще бъде достатъчно.

прог_10

53/60

ЗА ТИПОВЕТЕ (прод.)

? Защо в ЕПВР се говори за нови типове?

⌚ Декларацията на структура от данни:

- синтактично прилича на тип данни;
- може да бъде доста объркваша (Си);
- за по-бързо писане и по-лесно възприемане е удобно да бъде изнесена пред скоби и именована.

? И все пак прави ли се нещо по въпроса?

⌚ Да, и то доста:

- Алгол-68 разрешава пълно създаване на нов тип;
- клас от обекти в обектното програмиране (ВБ) и ООП (Си++ и др.) донякъде е обобщение на тип, а обект (екземпляр) – на променлива;
- много езици (Паскал, Си, ВБ и др.) предоставят два механизма за частично създаване на нови (непълни) типове от данни: изброяване и ограничаване.

прог_10

54/60

МЕХАНИЗЪМ ИЗБРОЯВАНЕ

- ① Новият тип се нарича **изброим**.
- ② **Името на новия тип** се определя от програмиста чрез идентификатор.
- ③ Заедно с името също чрез идентификатори се посочват **литералните константи** и техният **ред на пряко следване**.
- ④ **Операции не са разрешени**. Има стандартни функции за трансформиране на **стойност в пореден номер и обратно**.
- ⑤ **Релациите** са на пълната **наредба**, породена от прякото следване.
- ⑥ След определянето на новия дискретен тип могат да се използват **неговото име и имената на** неговите **литерални константи**.

прог_10

55/60

ЗАБЕЛЕЖКИ

- ① На пръв поглед механизъмът за изброяване изглежда излишен: целите числа, като универсална азбука за кодиране, **вършат същата работа**, особено когато е разрешено използването на **именовани константи**.
- ② Въщност нещата са доста **по-сложни**:
 - 🔔 **целочисленият тип има операции**, които може да са нежелани – какво е **понеделник + вторник**?
 - 🔔 **чрез целите числа може да се постигне циклично следване**, което не е възможно при изброимите типове – последният ден **неделя е и преди първия понеделник**.

прог_10

56/60

ПРИМЕР: ОПРЕДЕЛЯНЕ НА НОВ ИЗБРОИМ ТИП

Паскал: в раздела за типове **TYPE** чрез

```
<Име Тип> = (<конст1> [ ,<конст2> ...]) ;
    ДЕН = (ПОН, ВТО, СРЯ, ЧЕТ, ПЕТ, СЪБ, НЕД) ;
```

Си: **enum** [<Име Тип>] {<конст1> [= <цяло1>] [,

```
<конст2> [= <цяло2>] ... } [<Пром. >] ;
```

```
Enum Ден = {Пон=1, Вто, Сря, Чет, Пет, Съб,
    Нед} Днес; и Enum Ден Утре;
```

VB: [**Public** | **Private**] **Enum** <Име Тип>

```
<Име Конст1> [= <израз1>]
```

```
...
```

```
End Enum
```

```
Enum Ден ◀ Пон=0 ◀ ... ◀ End Enum
```

57/60

МЕХАНИЗЪМ ЗА ОГРАНИЧАВАНЕ НА ТИП

- ① **Новият тип съдържа** краен **интервал от стойностите на съществуващ** дискретен тип и е **съвместим** с него.
- ② **Името на новия тип и краишата на интервала** се определят от програмиста.
- ③ **Операциите и релациите се наследяват** от ограничавания базов тип.
- ④ **Не е необходим** в езиците, които предлагат **съвместими типове**.
- ⑤ **Повишава яснотата** на програмата и има **теоретично значение без почти никаква практическа полза**.

прог_10

58/60

ПРИМЕР: ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ОГРАНИЧЕН ТИП

Паскал: в раздела за типове **TYPE** чрез

<Име Тип> = <От> .. <До>;

първа_индексна_двойка = -5 .. +7;

Единствената практическа **полза**
от този механизъм **е** за **определение**
на индексните двойки на масиви.

Си: Поради наличие на съвместими типове
такъв механизъм **липсва**.

ВБ: Поради наличие на съвместими типове
такъв механизъм **липсва**.

**БЛАГОДАРЯ ВИ
ЗА ВНИМАНИЕТО!**

**БЪДЕТЕ С МЕН И
В СЛЕДВАЩАТА ЛЕКЦИЯ,
КОЯТО ЩЕ НИ ОТВЕДЕ
В НЕВЕРОЯТНИЯ СВЯТ НА
ОПЕРАЦИИТЕ И
ИЗРАЗИТЕ**